

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5140/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душко Јовановић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Алексић адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1263/19 од 09.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1263/19 од 09.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1263/19 од 09.07.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Вршцу П 101/19 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужена сметала државину права службености пролаза, уписаног у катастарском операт у корист тужиле, тако што је дана 07. и 08. октобра 2017. године самовласно и без знања и одобрења тужиле, зидом од цигала који је подигла на својој парцели број .. у КО ... као послужног добра, спречила тужиљу да колима прође до своје парцеле број .. КО .. као повласног добра. Ставом другим изреке, наложено је туженој да у року од 3 дана уклони зид од цигала и друге препреке са пута ширине 2,5 метара, који води преко њене парцеле број .. КО ... и тиме омогући колски прилаз тужиљи као власнику повласног добра. Ставом трећим изреке, забрањено је туженој да на овај или сваки други начин убудуће смета државину права службености пролаза тужиле, под претњом новчаних казни и принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 167.300,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 1263/19 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке преиначено је решење Основног суда у Вршцу П 101/19 од

16.04.2019. године тако што је одбијен у целости као неоснован тужбени захтев и обавезана тужила да плати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 130.500,00 динара. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужили не досуђују трошкови жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Посебна ревизија регулисана је одредбама члана 404. ЗПП, којима је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења из члана 404. ЗПП оценио да у конкретном случају нема места одлучивању о ревизији тужиле као о посебној ревизији, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужила уз ревизију није приложила, нити се позвала на судске одлуке које би указивале на различито поступање и супротно пресуђење судова у истоветној чињенично-правној ситуацији као у конкретном случају, те не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Сходно наведеном, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 452. став 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП изричито је прописано да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Сагласно наведеном, а како тужила побија другостепено решење донето у парници због сметања државине, то Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена применом цитиране законске одредбе.

Имајући у виду изнето, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић